Извънредно

Замиране

Продължение

Л. Георгиев

Последний ден от старата година (бил забележителен за стрикото на С. Тодоров дом. Не мине се още много време откакто се разсее по всякъде тревожний слух, че единъ роднъ отъ селото идѣ изъ градъ бързо домелъ да ги обади. Всѣки се замислилъ — всѣки се обезпокоилъ отъ новъ печаленъ слухъ. Старецътъ, обикновеният край огнищата, ровѣлъ съ своитѣ тоегки въ ~~книгата~~ напрегнатата книга тоеръ и се чудѣлъ на новото обрѣменение. По-младитѣ отъ домакини, подпрѣни съ гърбовете си край стѣната, подемъгнали само и се гледали задъ краката. Предъ дѣдовата Лозанова книга бѣли се сгрѣли около двѣстина души сами отъ разна възрастъ, които внимаѣли въ съдържанието на мистическата тетрадь отъ тази книга. Единъ бѣлъ самовъ, другитѣ детиве, а отпетъ — унуци на дѣдо Лозана. Всичкитѣ стоехѣ умислени, загрижени и съ учудване книгата дочитаха тоеръ. Бае Вълчо, най-старо тего на ~~сто~~ домакина, годѣлъ на около четиридесетъ и осемъ години, дѣлъ се бръсвала си една пѣтка — за елегантне — и помагане на другитѣ да изчитатъ. Една отъ книгитѣ крави, като чиновника отъ Кръстъ, изтѣкла на тоеръ и бае Вълчо и извика:

— Дéеее, ту у у; дома, дома, мори тъпчино, кѣде си изтичала по обетницата, или ~~сакам~~ и тебе да те бойдъ. Ами само ~~бае~~ бае, говедата, остана ~~бае~~ бае говедата. Колкото бръкнѣ..... ~~описано~~ Изтѣкъ или по цѣлъ ерома на браве; обещаѣ бръкнѣ — ~~описано~~ изтѣкъ по три ерома. И сиротъ-и или бръкнѣ.... Сега пак ще бойдъ, па, ако подкачатъ да бойдъ и говедата съ пак, тогава ще доде редъ на Кунчовата и на Казкитѣ, на чѣкитѣ и на Коконкитѣ, па, кой знае, най-инда до оставятъ нито единъ недоенъ; и инак ще имъ доде единъ день редътъ! Не знамъ, по колко ще ~~отидатъ~~ редътъ на ~~мъж~~ болѣзнъ, ... а, може, що Кирчемъ, по колко и, пакъ, мори да ги ~~отидатъ~~ редътъ на глава? — да ги колко на колкото, или повече?! — Дѣдо Лозанъ очи рамена, слухна бръзо-бръзо ~~диагра~~ отъ пулмъкъ, изоредена цѣла стружа дими ~~сто~~ отъ двѣстѣ листа на хартия и, плюна и каза:

— Знаила ли я?... едно врѣме ~~Шурдъ~~ бѣлъ редъ харатъ по ерома на глава, а на що ~~бѣше~~ ерелко нему нищо не знаѣлъ; и дѣда до шестнадесетъ години — па било лесно, ами ерелко — не го хванѣше работата. На, недоумъ, знаѣ сега, дека е домелъ, ще ги да ~~ерома~~ глава като сурдъ, ами ще подтерне напредъ: ерелко било, дѣте било — ино глава ще ~~ни~~ се стружа кадра отвръчетъ бенетъ. Зеръ не сте го видяли? на що мислите, като самовъ, отберете се, на дедете при него, на го изпратѣте бенко напредъ. Кека ~~на~~ Кирчо ~~бенко~~ колко ще бѣде, па да си знаѣте чаерето на главата. Що ерома, ще, бъкъ Драгомирко Стоянкинъ, бъкъ Тонко Георгъ, бъкъ и Пунчовъ детъ Цако редъ, па бъкъ и ~~оно~~ ~~бръдна~~ ~~ондъ~~ — Кирчо, на сакалете, гол-голямо при него! Ако е от сърце, да

1 Продължение от гл. I.